

18.200 milions d'euros es van invertir a Europa l'any passat en projectes eòlics marins, una xifra rècord

Bufen aires del nord per a l'eòlica marina

El Regne Unit, Dinamarca i Alemanya aposten per la que es considera una de les renovables amb més potencial

Lorena Farràs Pérez

Malgrat tenir gairebé 8.000 quilòmetres de costa, les aigües marines espanyoles són massa profundes perquè els projectes de parcs eòlics marins siguin competitius, almenys de moment. No és el cas de països del nord d'Europa, especialment el Regne Unit, Dinamarca i Alemanya, que estan optant decididament per aquesta font energètica renovable, que l'any passat va arribar a diverses fites històriques en inversió, producció i preus.

Les inversions registrades en projectes eòlics marins europeus l'any passat van ser les més abundants de tota la història, 18.200 milions d'euros (amb un increment del 40% respecte al 2015). Aquesta enorme quantitat es traduirà en 4.900 megawatts de nova potència els pròxims anys, explica la patronal eòlica europea, WindEurope. "La meitat d'aquests nous megawatts s'instal·laran en aigües britàniques", assenyala Oliver Joy, portaveu de WindEurope.

El 2016 va ser també l'any que es va donar llum verda a la central eòlica més gran del món, el parc eòlic marí de Hornsea, a la costa de Yorkshire (nord-est d'Anglaterra). Una vegada enllestit, l'any 2020, cobrirà el consum elèctric de més d'un milió de cases gràcies als seus 1,2 gigawatts (el doble de la capacitat del parc London Array, considerat actualment la instal·lació d'energia eòlica al mar més gran del món).

El sector també està desenvolupant aerogeneradors cada vegada més grans. L'any passat la indústria eòlica marina europea va enclavar en les seves aigües el seu primer gegant de vuit megawatts de potència (al Regne Unit). "Els models més grans suposen més generació d'energia i menys costos operatius, i això contribueix a reduir el cost final dels projectes", afirma Oliver Joy.

I, finalment, el 2016 també es va fixar el preu més baix per megawatt d'electricitat produïda amb eòlica marina, 49,9 euros el megawatt, "cosa que demostra que pot competir amb el carbó o el gas", assenyala el portaveu de WindEurope. Aquest preu va ser ofert el novembre passat per la companyia elèctrica estatal sueca

Vattenfall per instal·lar 600 megawatts de potència al parc Kriegers Flak de Dinamarca.

Totes aquestes fites aconseguides el 2016 són el colofó d'un sector que al llarg dels últims cinc anys ha experimentat unes ràtios de creixement superiors als de qualsevol altra tecnologia renovable. "Els costos es redueixen molt de pressa i l'eòlica marina

DADA

1

aerogenerador marí al dia s'ha instal·lat de mitjana a Europa els dos últims anys. Actualment hi ha uns 12.631 megawatts eòlics instal·lats.

està considerada una de les tecnologies amb més futur", opina Kilian Rosique, director tècnic de l'Associació Empresarial Eòlica (AEE), que afegeix que el potencial d'aquesta renovable "és enorme perquè podria cobrir set vegades la demanda energètica d'Europa".

A Espanya actualment "només hi ha parcs eòlics marins experimentals i de demostració", explica Rosique, però això podria canviar amb la irrupció de les estructures flotants. "Quan els aerogeneradors flotin, els parcs es podran instal·lar mar endins, on el vent és més fort i constant, i on els aerogeneradors no tindrien impacte visual", cosa que evitaria el hàndicap que suposa la complexa orografia de la plataforma continental de les aigües espanyoles per a la implantació de l'eòlica marina. No obstant això, el director tècnic de l'AEE adverteix també de la necessitat que el sector rebi suport governamental per poder provar aquests nous sistemes a escala real. ●

Avantatges i inconvenients

Els parcs eòlics marins disposen d'un vent entre un 30% i un 50% superior al mar que a la terra, principalment perquè la velocitat és més alta i constant. Tot i això, les instal·lacions són més complexes, igual com les tasques de manteniment, cosa que suposa un cost econòmic important, explica Kilian Rosique, de l'Associació Empresarial Eòlica.

Francesc Raventós

Exdegà del Col·legi d'Economistes de Catalunya

Hem iniciat una nova era

La bonança econòmica artificialment creada als anys noranta va esclatar l'any 2008 i va marcar el final d'una època i l'entrada en una de nova que ha impulsat nous partits polítics, moviments ultradretans prefeixistes i fenòmens com el Brexit o Donald Trump.

El sociòleg alemany Wolfgang Streeck, en el seu llibre *Com acabarà el capitalisme*, opina que s'està entrant en una nova època en què dominaran turbulències, decadència col·lectiva, tensions, incerteses, autoritarismes i una llarga de transició cap a una nova situació que avui és impossible d'esbrinar.

L'interès de Donald Trump de centrar-se en les qüestions domèstiques i el poc interès a mantenir la presència dels Estats Units a escala mundial canviarà radicalment la geopolítica. S'obrirà un immens espai, que serà ocupat per països com la Xina, l'Índia, Rússia o d'altres.

A l'entorn del mar de la Xina, on han de conviure la Xina, el Japó, Corea del Nord i del Sud, Taiwan, el Vietnam, les Filipines, Indonèsia, etcètera, promet ser un centre de grans tensions. La política armamentista dels països de la zona no presagja res de bo. L'Orient Mitjà continuarà sent el gran polvo-

Època perillosa
La mala distribució de la riquesa i la baixa qualitat democràtica ens està portant cap a un creixent nacionalisme exclusiu

rí. Rússia enyora tornar a ser un gran imperi.

En termes polítics, la democràcia ha deixat de ser la referència mundial a la qual tot país aspirava. Avui molts s'emmirallen en els models autocràtics de la Xina, Rússia, Turquia, Singapur, etcètera.

El sociòleg Zygmunt Bauman, mort recentment, en un dels darrers articles, "Trump: A

quick fix for existential anxiety" (Trump: una solució ràpida per a l'ansietat existencial), opina que la gent se senten angoixats per la globalització, per la incertesa, per allò que és estranger. Per això rebutgen el sistema polític i econòmic actual i s'agafen al que promet solucions contundents i immediates. La victòria de Trump és tot un repte per a la democràcia, ja que portarà una era política diferent, al postneoliberalisme i al postfinal de la història.

I què passarà quan els ciutadans vegin que les promeses fetes no resolen els seus problemes? Segons Streeck, no és gens clar que es trobi un model alternatiu, com va succeir als anys trenta, que per portar el benestar social hi havia solucions de dretes i d'esquerres. El resultat és probable que sigui un seguit de disfuncions que empitjorarà la situació, cosa que obrirà la porta a sistemes autoritaris.

Sembla una contradicció que en un moment en què es crea riquesa, els avenços tecnològics prometen més qualitat de vida i satisfer millor les demandes socials, una baixa qualitat democràtica i una mala distribució de la riquesa ens porti cap a un creixent nacionalisme exclusiu i cap a una nova època totalment desconeguda, plena de perills. |

CHRISTOPHER FURLONG / GETTY

Al mar el vent és més fort i constant, però els costos són superiors